

προήλθον εὐρήματα ἐκ τῶν ἐκεῖ τάφων γ' καὶ ἐντεῦθεν π.Χ. αἰῶνος, ἄγλυφα κάτοπτρα χαλκᾶ, πήλινα ἀγαλμάτια καὶ ἀγγεῖα κοινά, πλὴν ἐνὸς εἰκονίζοντος θεράπαιναν μετὰ κατόπτρου καὶ τινα χρυσώματα πτωχά. Ἐξηκριβώθη ὁμως, ὅτι πλησίον ὑπάρχει μέγας ἐπιμῆκης τύμβος, ἐν ᾧ οὐδὲως ἀπίθανον νὰ εἶνε ὁ τάφος τοῦ βασιλέως. Τὸ ἔργον ἐδῶ ἔμεινεν ἡμιτελές. Νομίζει δὲ ὁ κ. ἔφορος ὅτι ἀνεῦρε τὰ ἴχνη τοῦ ἐκεῖ που εἰκαζομένου ναοῦ τῆς Πασικράτας ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τοῦ τύμβου τοῦ κατεχομένου ὑπὸ Βυζαντιακοῦ κτίσματος καὶ μεγάλων Χριστιανικῶν τάφων. Κατὰ τὰς ἐρεῦνας ταύτας ἀνευρέθησαν πολλὰ βάρθρα καὶ στῆλαι ἐπιτύμβιοι μετ' ἀναγλύφων καὶ ἐπιγραφῶν ἀξίων λόγου. Τέλος ἐβεβαιώθη, ὅτι ἕτερος μέγας πύργος ἐνέχει πολυαριθμούς ἐγχρώμους στήλας. Ἡ ἐξερεύνησις τούτου ἀφέθη εἰς τὸ προσεχές μέλλον. Ἐπανήθησαν διὰ τὰς ἐρεῦνας ταύτας δραχ. 5.000.

Ἐκτη ἔρευνα ἀρχαιολογικὴ εἶνε ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Π. Καββαδία ἐκτελεσθεῖσα. Ἐκεῖ ἐπερατώθη ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἐτέρου τῶν συνεχομένων, ὡς φαίνεται, μεγάλων οἰκοδομημάτων τῶν παρὰ τὴν δεξαμενὴν τοῦ Ἀντωνίου. Ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἐδάφη τούτων, ἐσχεδιάσθησαν τὰ ψηφιδωτὰ καὶ ἐπεχώσθησαν, ἵνα μὴ καταστραφῶσιν. Εἶτα ἀπεκαλύφθη τὸ ὄλον οἰκοδόμημα ἐξ 9 διαμερισμάτων, ὧν 4 πολυτελῶς διεσκευασμένα πρὸς λῆψιν θερμῶν καὶ ψυχρῶν λουτρῶν. Τὸ ἔδαφος τῶν αἰθουσῶν ἐκαλύπτετο διὰ μαρμαρίνων πλακῶν καὶ οἱ πυθμένες τῶν λεκανῶν, οἱ τοῖχοι καὶ τὰ τοιχώματα τῶν δεξαμενῶν εἶχον ὀρθομαρμάρωσιν. Τὰ ὑπόκαυστα ἐδέχοντο διὰ σωλήνων θερμὸν ἀέρα ἀνερχόμενον εἰς τὰς αἰθούσας διὰ σωλήνων ἐν τοῖς τοίχοις, κατὰ σύστημα τῶν

Ῥωμαίων εἰσαχθὲν ἐν ταῖς θέρμαις. Ἐν ἄλλῃ αἰθούσῃ διωχετεύετο τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς δεξαμενῆς τῶν Ἀντωνίνων διὰ μολυβδίνων σωλήνων, ὧν ἐσώθησαν δύο μεγάλα τεμάχια. Εὐρήματα εἶχομεν ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς καὶ δύο τεμάχια πηλίνων κεράμων μετ' ἐπιγραφῆς: Ἀσκληπιῶ. Ἄλλη κεραμὶς φέρει ἐπιγραφὴν ΑΝ....Ο. Ἰσως Ἀντωνίνου. Τὰ σημαντικώτατα τῶν εὐρημάτων εἶνε τὰ ψηφιδωτά. Τὸ ἕτερον τούτων ὁμοιάζει πρὸς τὰ ἀποκαλυφθέντα ἐν βασιλικοσχήμεν κτίσματι περὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. Ἐν τῷ ἐτέρῳ οἰκοδομήματι ἐφάνη διὰ τῆς ἀνασκαφῆς, ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὸν στυλοβάτην μεγάλοι λίθοι φέρουσιν ἀναθηματικὰς ἐπιγραφὰς, ἐξ ὧν συνάγεται, ὅτι προέρχονται ἐκ δύο μεγάλων οἰκογενειακῶν μνημείων ἐν τῷ Ἱερῷ, συγκειμένων ἐξ ἀγαλμάτων μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τούτων, ἰδρυθέντων ὑπὸ συγγενῶν αὐτῶν. Ἐγγύς τοῦ στυλοβάτου τούτου ἔκειτο τὸ βᾶθρον τοῦ ἀγάλματος τοῦ Ἀντωνίνου, τὸ ἰδρυθὲν ὑπὸ τῆς *ἱεραῆς τῶν Ἐπιδαυρίων πόλεως*. Ἐνεκα τῶν ἀναφανέντων νῦν ὑποκαύσεων, ἠρευνήθη καὶ ἡ Ν Ἀ. πλευρὰ τοῦ περιβόλου τοῦ Ἱεροῦ, ἔνθα εἶχε φανῆ ἀπὸ τοῦ 1908 οἰκοδόμημα λουτρῶνος. Καὶ τοῦτο εἶχεν ὅμοια ὑπόκαυστα, ἐξ οὗ συνάγεται, ὅτι ἐν τοῖς μ. Χ. χρόνοις ἠσκειτο ἐκεῖ συστηματικὴ ὑδροθεραπεία, εἰς ἣν ὑπεβάλλοντο οἱ ἀσθενεῖς. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δραχ. 3,884,60.

Ἐβδόμη ἀνασκαφὴ εἶναι ἡ γενομένη ἐν Ἀλυζίᾳ τῆς Ἀκαρνανίας διὰ τοῦ ἐφόρου κ. Κ. Ῥωμαίου. Ἡ ἔρευνα περιεστράφη περὶ τὸ ἱεῶν τὸ κατὰ τὸν λιμένα τοῦ Ἡρακλέους. Παρὰ τὰς δυσχερείας τὰς παρουσιαζομένας ἐκεῖ ὡς ἐκ τῆς θέσεως τοῦ χώρου τῶν ἀνασκαφῶν, ἠρευνήθη ἡ πρὸς τὴν θάλασσαν νοτιὰ πλευρὰ τοῦ μνημείου. Εἶχε δειχθῆ ἤδη, ὅτι ὁ γνωστὸς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους